385L0384

21.8.85 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 223/15

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 10 päivänä kesäkuuta 1985,

tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta arkkitehtuurin alalla sekä toimenpiteistä sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi

(85/384/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 49, 57 ja 66 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen [1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [2],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [3],

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen mukaisesti kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä sijoittautumisen ja palvelujen tarjoamisen suhteen on kielletty siirtymäkauden päätyttyä; kyseistä periaatetta, ettei kansalaisuuden perusteella saa syrjiä, sovelletaan etenkin myönnettäessä lupaa ryhtyä harjoittamaan toimintaa arkkitehtuurin alalla sekä myös ammatillisten järjestöjen tai toimielimien rekisteriin merkitsemiseen tai niiden jäsenyyteen,

kuitenkin näyttää suotavalta saattaa voimaan tiettyjä säännöksiä, joilla helpotetaan sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi arkkitehtuurin alalla,

perustamissopimuksen mukaisesti jäsenvaltiot eivät saa myöntää minkäänlaista tukea, joka saattaisi vääristää sijoittautumisen edellytyksiä,

perustamissopimuksen 57 artiklan 1 kohdassa määrätään tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista koskevien direktiivien antamisesta,

arkkitehtuuri, rakennusten laatu ja niiden sopeutuminen ympäristöönsä sekä luonnon- ja kaupunkiympäristön ja yhteisen sekä yksityisen kulttuuriperinnön kunnioittaminen koskettavat kaikkia; tästä syystä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisen tunnustamisen täytyy perustua laadullisiin ja määrällisiin arviointiperusteisiin, joiden avulla huolehditaan siitä, että tunnustettujen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen haltijoilla on edellytykset ymmärtää ja ilmaista käytännössä yksilöiden, yhteiskunnan eri ryhmien ja yhteisöjen tarpeet tilasuunnittelussa, rakennusten suunnittelussa, sijoittelussa ja rakentamisessa, arkkitehtuuriperinnön säilyttämisessä ja kohentamisessa sekä luonnon tasapainon säilyttämisessä,

arkkitehtuurialan ammatteihin valmistavan koulutuksen menetelmät vaihtelevat tällä hetkellä suuresti; kuitenkin olisi varauduttava asteittain yhtenäistämään koulutusta, joka johtaa ammatin harjoittamiseen arkkitehdin nimikkeellä;

joissakin jäsenvaltioissa arkkitehdin ammatin aloittamista ja sen harjoittamista varten vaaditaan lakisääteisesti arkkitehdin tutkintotodistus; joissakin jäsenvaltioissa, joissa tällaista vaatimusta ei ole, arkkitehdin ammattinimikkeen käytöstä kuitenkin säädetään lailla; lisäksi joissakin jäsenvaltioissa, jotka eivät kuulu kumpaankaan edellä mainittuun ryhmään, valmistellaan arkkitehdin ammattinimikkeellä harjoitettavan ammatin aloittamista ja sen harjoittamista koskevia lakeja ja asetuksia; siksi kyseisen toiminnan aloittamisen ja harjoittamisen edellytyksiä ei näissä jäsenvaltioissa ole vielä asetettu; tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroinen tunnustaminen edellyttää, että nämä tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat antavat oikeuden tietynlaisen toiminnan aloittamiseen ja sen harjoittamiseen todistuksen antaneessa jäsenvaltiossa; tästä syystä tiettyjen todistusten tunnustaminen tämän direktiivin mukaisesti soveltuu vain siltä osin kuin todistusten haltijat tulevat todistuksen antaneessa jäsenvaltiossa vielä valmisteilla olevan lainsäädännön mukaisesti saamaan oikeuden ryhtyä harjoittamaan arkkitehdin ammattia,

joissakin jäsenvaltioissa oikeus käyttää laillisesti arkkitehdin ammattinimikettä edellyttää tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan lisäksi käytännön kokemusta; kun jäsenvaltioiden käytäntö tässä suhteessa vaihtelee, mahdollisten vaikeuksien välttämiseksi toisessa jäsenvaltiossa hankittu samanpituinen soveltuva käytännön kokemus on tunnustettava tämän edellytyksen täyttäväksi,

[1] EYVL N:o C 239, 4.10.1967, s. 15
[2] EYVL N:o C 72, 19.7.1968, s. 3
[3] EYVL N:o C 24, 22.3.1968, s. 3

jäljempänä 1 artiklan 2 kohdassa käytetty ilmaus 'toiminta arkkitehtuurin alalla' määriteltynä 'arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen tavanomaisesti harjoitettavaksi toiminnaksi', joka tietyissä jäsenvaltioissa vallitsevien olosuhteiden vuoksi on perusteltu, on tarkoitettu yksinomaan tämän direktiivin soveltamisalan rajaamiseksi eikä oikeudellisen määritelmän antamiseksi toiminnalle arkkitehtuurin alalla,

useimmissa jäsenvaltioissa, sekä oikeudellisesti että tosiasiallisesti, arkkitehtuurin alalla toimivat henkilöt, joilla on arkkitehdin arvo sekä sen lisäksi mahdollisesti jokin muu arvo, vaikka tällaisilla henkilöillä ei kuitenkaan ole yksinoikeutta mainittuun toimintaan, ellei laissa toisin säädetä; tällä alalla taisen osa-alueilla voivat toimia myös muiden ammattikuntien edustajat, varsinkin insinöörit, joilla on rakennustekninen erikoiskoulutus,

pätevyystodistusten vastavuoroinen tunnustaminen tulee helpottamaan toimintaan ryhtymistä ja sen harjoittamista kyseisellä alalla,

joidenkin jäsenvaltioiden lainsäädännössä sallitaan arkkitehdin ammattinimikkeen myöntäminen poikkeustapauksena ja riippumatta nimikkeen normaalisti edellyttämistä koulutusvaatimuksista joillekin harvoille ansioituneille henkilöille, jotka ovat työssään osoittaneet poikkeuksellista arkkitehtonista lahjakkuutta; tällaiset arkkitehdit on luettava tämän direktiivin alaan, varsinkin kun he usein ovat kansainvälisesti tunnettuja,

tämänhetkisten, 10, 11 ja 12 artiklassa lueteltujen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustamisen tarkoituksena on välittömästi sallia niiden haltijoille oikeus sijoittautua toiseen jäsenvaltioon tai tarjota palveluja niissä; Luxemburgin suurherttuakunnassa tämän säännöksen nopea täytäntöönpano saattaisi maan pienen koon vuoksi johtaa kilpailutilanteen vääristymiseen ja vahingoittaa ammattikunnan rakennetta; näistä syistä näyttää olevan perusteltua pidentää tälle jäsenvaltiolle annettua sopeutumisaikaa,

koska direktiivi tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta arkkitehtuurin alalla ei välttämättä merkitse kyseisten tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen edellyttämän koulutuksen vastaavuutta, tulee näiden nimikkeiden käyttö sallia vain sen jäsenvaltion kielellä, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee,

helpottaakseen kansallisten viranomaisten tehtävää tämän direktiivin soveltamisessa, jäsenvaltiot voivat määrätä, että tämän direktiivin koulutusvaatimukset täyttävän henkilön on muodollisten pätevyystodistusten lisäksi esitettävä sen maan toimivaltaisen viranomaisen, josta hän on peräisin tai josta hän tulee, antama todistus siitä, että kyseiset pätevyystodistukset ovat sellaisia, joita tässä direktiivissä tarkoitetaan,

kansallisia säännöksiä hyvästä maineesta ja nuhteettomuudesta voidaan soveltaa sijoittautumisen yhteydessä toiminnan aloittamisen edellytyksinä; tällaisessa tapauksessa on erotettava toisistaan sellaiset henkilöt, jotka eivät koskaan aikaisemmin ole harjoittaneet toimintaa arkkitehtuurin alalla, ja sellaiset, jotka ovat jo harjoittaneet toimintaa toisessa jäsenvaltiossa,

palvelujen tarjoamisen yhteydessä vaatimus ammatillisten yhteisöjen tai toimielinten rekisteriin merkitsemisestä tai jäsenyydestä, joka liittyy toiminnan kiinteään ja pysyvään harjoittamiseen vastaanottavassa jäsenvaltiossa, muodostaisi epäilemättä toiminnan väliaikaisen luonteen vuoksi esteen palvelujen tarjoajalle; kyseinen vaatimus olisi tästä syystä kumottava; tällaisessa tapauksessa on kuitenkin taattava ammatillinen valvonta, joka on mainittujen ammatillisten järjestöjen tai toimielinten tehtävänä; tästä syystä olisi perustamissopimuksen 62 artiklan soveltaminen huomioon ottaen säädettävä, että asianomainen voidaan velvoittaa esittämään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot palvelujen tarjoamisesta,

arkkitehtuurin alalla palkatussa työssä toimivien henkilöiden osalta työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1612/68 (1) ei sisällä erityisiä säännöksiä nuhteettomuudesta tai hyvästä maineesta, ammatillisesta valvonnasta eikä ammattinimikkeiden käytöstä; jäsenvaltiosta riippuen tällaisia säännöksiä sovelletaan tai voidaan soveltaa sekä palkatussa työssä oleviin että itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiviin henkilöihin; toiminta arkkitehtuurin alalla useissa jäsenvaltioissa edellyttää tutkintotodistusta, todistusta tai muuta muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa; mainittua toimintaa harjoitetaan sekä palkattuna työntekijänä että itsenäisenä ammatinharjoittajana tai samat henkilöt voivat uransa aikana harjoittaa ammattiaan molemmilla tavoilla; tämän ammattikunnan vapaan liikkuvuuden yhteisön alueella mahdollisimman tehokkaaksi edistämiseksi näyttää tarpeelliselta ulottaa tämän direktiivin soveltaminen arkkitehtuurin alalla palkatussa työssä toimiviin henkilöihin, ja

tämä direktiivi merkitsee ammatin harjoittamiseen oikeuttavien tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista, mikä ei kuitenkaan merkitse kansallisten koulutussäännösten samanaikaista yhteensovittamista; lisäksi kyseessä olevien ammatinharjoittajien lukumäärä jäsenvaltioissa vaihtelee huomattavasti; komission on tästä syystä erityisen tarkoin seurattava tämän direktiivin soveltamista ensimmäisten vuosien aikana,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

SOVELTAMISALA

1 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan toimintaan arkkitehtuurin alalla.

(1) EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 2

2. Tässä direktiivissä toiminta arkkitehtuurin alalla tarkoittaa arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen tavanomaisesti harjoitettua toimintaa.

II LUKU

TUTKINTOTODISTUKSET, TODISTUKSET JA MUUT MUODOLLISTA KELPOISUUTTA OSOITTAVAT ASIAKIRJAT, JOTKA ANTAVAT OIKEUDEN ALOITTAA TOIMINNAN HARJOITTAMISEN ARKKITEHTUURIN ALALLA KÄYTTÄEN ARKKITEHDIN AMMATTINIMIKETTÄ

2 artikla

Jäsenvaltioiden on tunnustettava sellaiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka on annettu jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa 3 ja 4 artiklan vaatimukset täyttävän koulutuksen perusteella siten, että kyseiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat antavat jäsenvaltion alueella saman oikeuden 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toiminnan aloittamiseen ja sen harjoittamiseen kuin jäsenvaltion itsensä myöntämät pätevyystodistukset.

3 artikla

Koulutus, josta annetaan 2 artiklassa tarkoitettu tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja, on toteutettava korkeakoulutasoilla ja pääasiassa arkkitehtuurin alaan keskittyvinä opintoina. Kyseisiin opintoihin on tasapuolisesti sisällytettävä sekä teoreettista että käytännöllistä arkkitehtikoulutusta sen varmistamiseksi, että opiskelijalla on:

1) kyky esteettiset ja tekniset vaatimukset täyttävään arkkitehtoniseen suunnitteluun;

2) riittävä arkkitehtuurin sekä sille läheisten taiteen, tekniikan ja yhteiskuntatieteen alojen historian ja teorian tuntemus;

3) taiteiden tuntemus arkkitehtonisen suunnittelun laatuun vaikuttavana tekijänä;

4) riittävä perehtyneisyys kaupunkisuunnitteluun ja suunnitteluprosessin edellyttämät taidot;

5) kyky ymmärtää ihmisen ja rakennusten sekä rakennusten ja niiden ympäristön välisiä suhteita ja tarvetta suhteuttaa rakennukset ja niiden väliset tilat ihmisen tarpeisiin ja mittakaavaan;

6) kyky ymmärtää arkkitehdin ammattikuva ja hänen tehtävänsä yhteiskunnassa ja erityisesti kyky ottaa yhteiskunnalliset tekijät huomioon hankkeiden ohjelmoinnissa;

7) suunnitteluohjelman laadinnassa tarvittavien tutkimus- ja valmistelumenetelmien hallinta;

8) perehtyneisyys rakennussuunnitteluun liittyviin rakenne- ja muihin teknisiin kysymyksiin;

9) riittävä perehtyneisyys rakennusten fysikaalisiin ongelmiin, teknologiaan ja toimintaan miellyttävän ja säältä suojaavan sisätilan luomiseksi;

10) riittävä suunnittelutaito rakennuksen käyttäjien vaatimusten täyttämiseksi kustannustekijöiden ja rakennusmääräysten asettamissa rajoissa; sekä

11) sellainen asianomaisten teollisuudenalojen, järjestöjen, säännösten ja menettelytapojen tuntemus, joka on tarpeen rakennussuunnitelmia toteutettaessa ja sovitettaessa hankkeita kokonaissuunnitteluun.

4 artikla

1. Edellä 2 artiklassa tarkoitetun koulutuksen on täytettävä 3 artiklassa säädetyt vaatimukset sekä seuraavat edellytykset:

a) koulutuksen kokonaislaajuuden tulee vähintään olla joko neljä vuotta päätoimista opiskelua yliopistossa tai muussa vastaavantasoisessa oppilaitoksessa tai kuusi vuotta opiskelua yliopistossa tai muussa vastaavantasoisessa oppilaitoksessa, josta ajasta vähintään kolme vuotta päätoimista opiskelua;

b) koulutuksen päätteeksi on menestyksellisesti suoritettava korkeakoulututkinnon tasoinen koe.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, 2 artiklan mukaisesti on tunnustettava myös Saksan liittotasavallan "Fachhochschule"-ammattikorkeakouluissa järjestettävä kolmivuotinen koulutus sellaisena kuin sitä järjestetään tämän direktiivin tiedoksi antamisen ajankohtana ja siltä osin kuin se täyttää 3 artiklan vaatimukset, jolloin se antaa oikeuden aloittaa 1 artiklassa tarkoitettu toiminta kyseisessä jäsenvaltiossa arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen, edellyttäen kuitenkin, että mainitun koulutuksen täydennyksenä on Saksan liittotasavallassa hankittu nelivuotinen ammattikokemus, jonka on vahvistanut antamallaan todistuksella sellainen ammatillinen toimielin, jonka rekisteriin tämän direktiivin säännösten tuottamia etuuksia tavoitteleva arkkitehti kuuluu. Mainitun ammatillisen toimielimen on etukäteen varmistuttava siitä, että asianomaisen arkkitehdin alallaan suorittama työ kiistatta osoittaa hänen kykynsä soveltaa kaikkea 3 artiklassa tarkoitettua tietoa käytäntöön. Todistusta annettaessa on noudatettava samaa menettelyä kuin arkkitehteja rekisteriin merkittäessä.

Saadun kokemuksen perusteella ja ottaen huomioon arkkitehtikoulutuksessa tapahtuva kehitys komissio antaa kahdeksan vuoden kuluttua 31 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa säädetyn määräajan päättymisestä neuvostolle kertomuksen tämän poikkeuksen soveltamisesta sekä asianmukaiset ehdotukset, jotka neuvosto ratkaisee kuuden kuukauden kuluessa perustamissopimuksessa määrätyn menettelyn mukaisesti.

2. Edellä 2 artiklan mukaisesti on tunnustettava myös yhteiskunnallisen uudistusohjelman osana tai osa-aikaisena korkeakouluopiskeluna tapahtuva koulutus, joka täyttää 3 artiklan vaatimukset ja jonka päätteeksi arkkitehdin tai arkkitehtitoimiston valvonnassa vähintään seitsemän vuoden ajan tällä alalla työskennelleet henkilöt voivat menestyksellisesti suorittaa kokeen arkkitehtuurin alalla. Kokeen on oltava korkeakoulututkinnon tasoinen ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua päättökoetta vastaava.

5 artikla

1. Jäsenvaltion kansalaisen, jolla on oikeus käyttää arkkitehdin ammattinimikettä sellaisen lain nojalla, jolla jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle on annettu toimivalta antaa tämä nimike arkkitehtuurin alalla erityisen ansioituneelle jäsenvaltion kansalaiselle, on katsottava täyttävän ne vaatimukset, joita sovelletaan toimintaan arkkitehtuurin alalla arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun henkilön osalta sen jäsenvaltion, jonka kansalainen asianomainen on tai josta hän tulee, antama todistus on hyväksyttävä näytöksi kelpoisuudesta arkkitehdin tehtäviin.

6 artikla

Saksan liittotasavallan toimivaltaisten viranomaisten antamat todistukset, joilla vahvistetaan, että Saksan demokraattisen tasavallan toimivaltaisten viranomaisten toukokuun 8 päivän 1945 jälkeen myöntämät pätevyystodistukset ovat samanarvoisia 2 artiklassa tarkoitettujen pätevyystodistusten kanssa, on tunnustettava mainitussa artiklassa säädetyin edellytyksin.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava mahdollisimman pian samanaikaisesti sekä muille jäsenvaltioille että komissiolle luettelo alueellaan annettavista tutkintotodistuksista, todistuksista ja muista muodollista kelpoisuutta osoittavista asiakirjoista, jotka täyttävät 3 ja 4 artiklassa säädetyt vaatimukset, sekä laitoksista ja viranomaisista, jotka antavat niitä.

Ensimmäinen luettelo on toimitettava 12 kuukauden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta.

Jäsenvaltioiden on samalla tavoin toimitettava tiedot kaikista muutoksista, jotka koskevat niiden alueella annettavia tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja, erityisesti tiedot asiakirjoista, jotka eivät enää täytä 3 ja 4 artiklan vaatimuksia.

2. Komissio antaa luettelot ja niiden muutokset tiedoksi yleisölle julkaisemalla ne *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* kolmen kuukauden määräajan kuluttua niiden toimittamisesta. Tutkintotodistusta, todistusta tai muuta muodollista kelpoisuutta osoittavaa asiakirjaa koskevien tietojen julkistamista on kuitenkin 8 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa lykättävä. Komissio julkaisee määräajoin ajan tasalle saatettuja luetteloita.

8 artikla

Jos jäsenvaltio tai komissio epäilee, täyttääkö jokin tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja 3 ja 4 artiklassa säädetyt vaatimukset, komissio saattaa asian arkkitehtikoulutuksen neuvoa-antavan komitean käsiteltäväksi kolmen kuukauden kuluessa 7 artiklan 1 kohdan mukaisesta ilmoituksesta. Komitean on annettava lausuntonsa kolmen kuukauden kuluessa. Tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja on julkaistava kolmen kuukauden kuluessa lausunnon antamisesta tai lausunnon antamista varten säädetyn määräajan päättymisestä, paitsi seuraavissa kahdessa tapauksessa:

— todistuksen antava jäsenvaltio muuttaa 7 artiklan 1 kohdan mukaista ilmoitustaan, tai

— jäsenvaltio tai komissio soveltaa perustamissopimuksen 169 tai 170 artiklaa asian saattamiseksi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

9 artikla

1. Jäsenvaltio tai komissio voivat kääntyä neuvoa-antavan komitean puoleen aina epäillessään, täyttääkö jokin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistuun luetteloon sisältyvä tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja edelleen 3 ja 4 artiklassa säädetyt vaatimukset. Komitean on annettava lausuntonsa kolmen kuukauden kuluessa.

2. Komission on poistettava tutkintotodistus *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistusta luettelosta, jos asianomaisen jäsenvaltion kanssa on niin sovittu tai yhteisön tuomioistuimen ratkaisu sitä edellyttää.

III LUKU

TUTKINTOTODISTUKSET, TODISTUKSET JA MUUT MUODOLLISTA KELPOISUUTTA OSOITTAVAT ASIAKIRJAT, JOIDEN PERUSTEELLA ON OIKEUS ALOITTAA TOIMINNAN HARJOITTAMINEN ARKKITEHTUURIN ALALLA SAAVUTETTUJEN OIKEUKSIEN TAI VOIMASSA OLEVIEN KANSALLISTEN SÄÄNNÖSTEN NOJALLA

10 artikla

Jäsenvaltioiden on tunnustettava 11 artiklassa luetellut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka toinen jäsenvaltio on myöntänyt kansalaisilleen, jos näillä kansalaisilla tämän direktiivin tiedoksi antamisen ajankohtana jo on kyseinen pätevyystodistus tai jos he aloittavat kyseisen tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan saamiseen tähtäävän opiskelun viimeistään kolmantena lukuvuonna mainitusta tiedoksi antamisesta, vaikka pätevyystodistus ei täyttäisikään II luvussa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia, siten, että todistukset jäsenvaltion alueella antavat 23 artiklassa säädetyllä tavalla samat oikeudet 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan aloittamiseen ja sen harjoittamiseen kuin valtion itsensä arkkitehtuurin alalla antamat tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat.

11 artikla

Edellä 10 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat ovat:

a) *Saksassa*

— taidekorkeakoulujen myöntämät tutkintotodistukset (Dipl.Ing., Architekt (HfbK));

— teknillisten korkeakoulujen "Technische Hochschule"-oppilaitoksen ja yliopistojen arkkitehtuuriosaston (Architektur/Hochbau), ja jos mainittu korkeakoulu on liitetty "Gesamthochschule"-oppilaitokseen, myös "Gesamthochschule"-oppilaitosten arkkitehtuuriosaston antamat tutkintotodistukset (Dipl.Ing. ja muut oppiarvot, jotka myöhemmin saatetaan myöntää kyseisten tutkintotodistusten haltijoille);

— ammattikorkeakoulujen "Fachhochschule"-oppilaitoksen arkkitehtuuriosaston (Architektur/Hochbau), ja jos mainittu korkeakoulu on liitetty "Gesamthochschule"-oppilaitokseen, myös "Gesamthochschule"-oppilaitosten arkkitehtuuriosaston antama tutkintotodistus, jonka liitteenä on, jos koulutus on lyhyempi kuin nelivuotinen, mutta ainakin kolme vuotta, asianomaisen ammatillisen toimielimen antama 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan mukainen todistus nelivuotisesta ammattikokemuksesta Saksan liittotasavallassa (Ingenieur grad. ja muut oppiarvot, jotka myöhemmin saatetaan myöntää kyseisten tutkintotodistusten haltijoille);

— teknillisten koulujen "Ingenieurschule"-oppilaitoksen ja ammattioppilaitosten "Werkkunstschule" arkkitehtuuriosaston ennen 1 päivää tammikuuta 1973 antamat tutkintotodistukset (Prüfungszeugnis), joiden liitteenä on toimivaltaisten viranomaisten antama todistus muodollisen ammattipätevyyden osoittavan kokeen suorittamisesta 13 artiklan mukaisesti;

b) *Belgiassa*

— kansallisissa arkkitehtikorkeakouluissa tai -instituuteissa annetut tutkintotodistukset (architecte — architect),

— Hasseltin maakunnallisessa arkkitehtikorkeakoulussa annetut tutkintotodistukset (architect),

— kuninkaallisissa taideakatemioissa annetut tutkintotodistukset (architecte — architect),

— Saint-Luc-oppilaitoksessa "écoles Saint-Luc" annetut tutkintotodistukset (architecte — architect),

— yliopistolliset insinöörin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on arkkitehtiliiton antama harjoittelutodistus, joka oikeuttaa sen haltijan käyttämään arkkitehdin ammattinimikettä (architecte — architect),

— arkkitehtuurin keskus- tai valtakunnallisen tutkintolautakunnan antamat arkkitehdin tutkintotodistukset (architecte — architect),

— yliopistojen soveltavien luonnontieteiden tiedekunnissa ja Monsin teknillisessä tiedekunnassa annetut insinöörin/arkkitehdin ja arkkitehdin/insinöörin tutkintotodistukset (ingénieur-architecte, ingenieur-architect);

c) *Tanskassa*

— Kööpenhaminan ja Århusin arkkitehtikouluissa annetut tutkintotodistukset (arkitekt),

— arkkitehtikollegion antama rekisteröintitodistus, joka on annettu 28 toukokuuta 1975 annetun lain N:o 202 nojalla (registreret arkitekt)

— teknillisissä korkeakouluissa annetut tutkintotodistukset (bygningskonstruktfr), joiden liitteenä on toimivaltaisen viranomaisen antama todistus muodollisen pätevyyden osoittavan kokeen suorittamisesta 13 artiklan mukaisesti;

d) *Ranskassa*

— vuoteen 1959 saakka opetusministeriön ja sen jälkeen kulttuuriministeriön antamat valtion arkkitehdin tutkintotodistukset (architecte DPLG),

— "Ecole spéciale d'architecture"-oppilaitoksessa annetut tutkintotodistukset (architecte DESA),

— Strasbourgin "Ecole nationale supérieure des Arts et Industries" -oppilaitoksen (aiemmin "Ecole national d'ingénieurs de Strasbourg") arkkitehtuuriosastossa vuodesta 1955 alkaen annetut tutkintotodistukset (architecte ENSAIS);

e) *Kreikassa*

— Ateenan METSOVION POLYTECHNION -korkeakoulussa annetut insinöörin/arkkitehdin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on Kreikan tekniikkakamarin antama todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla,

— Thessalonikin ARISTOTELION PANEPISTIMION -korkeakoulussa annetut insinöörin/arkkitehdin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on Kreikan tekniikkakamarin antama todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla,

— Ateenan METSOVION POLYTECHNION -korkeakoulussa annetut insinöörin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on Kreikan tekniikkakamarin antama todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla,

— Thessalonikin ARISTOTELION PANEPISTIMION -korkeakoulussa annetut insinöörin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on Kreikan tekniikkakamarin antama todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla,

— PANEPISTIMION THRAKIS -korkeakoulussa annetut insinöörin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on Kreikan tekniikkakamarin antama todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa arkkitehtuurin alalla,

— PANEPISTIMION PATRON -korkeakoulussa annetut insinöörin tutkintotodistukset, joiden liitteenä on Kreikan tekniikkakamarin antama todistus oikeudesta harjoittaa toimintaa alalla;

f) *Irlannissa*

— Irlannin valtionyliopiston (National University of Ireland) "Bachelor of Architecture" -tutkinto (B Arch. (NUI)), jota edeltää Dublinin University Collegessa suoritettu arkkitehtitutkinto,

— College of Technology -opistossa (Bolton Street, Dublin) annettu korkeakoulututkinnon tasoinen arkkitehdin tutkintotodistus (Dipl. Arch.),

— todistus Irlannin Kuninkaallisen Arkkitehti -instituutin (Royal Institute of Architects of Ireland) liitännäisjäsenyydestä (ARIAI),

— todistus Irlannin Kuninkaallisen Arkkitehti -instituutin jäsenyydestä (MRIAI);

g) *Italiassa*

— yliopistossa, teknillisessä korkeakoulussa sekä Venetsian ja Reggio Calabrian arkkitehtikorkeakoulussa annettu "laurea in architettura" -tutkintotodistus, yhdessä arkkitehdin ammatin itsenäiseen harjoittamiseen oikeuttavan tutkintotodistuksen kanssa, jonka opetusministeriö antaa sen jälkeen, kun asianomainen on toimivaltaiselle lautakunnalle suorittanut valtiontutkinnon, joka antaa oikeuden itsenäisesti harjoittaa arkkitehdin ammattia (dott. Architetto),

— yliopistossa ja teknillisessä korkeakoulussa annettu rakennustekniikan ("sezione costenzione civile") "laurea in ingegneria" -tutkintotodistus, yhdessä arkkitehdin ammatin itsenäiseen harjoittamiseen oikeuttavan tutkintotodistuksen kanssa, jonka opetusministeriö antaa sen jälkeen, kun asianomainen on toimivaltaiselle lautakunnalle suorittanut valtiontutkinnon, joka antaa oikeuden itsenäisesti harjoittaa ammattia (dott. Ing. Architetto tai dott. Ing. in ingegneria civile);

h) *Alankomaissa*

— todistus Delftin tai Eindhovenin teknillisen opiston arkkitehtuuriosastossa suoritetusta arkkitehdin tutkinnosta (bouwkundig ingenieur),

— valtion hyväksymissä arkkitehtikouluissa annetut tutkintotodistukset (architect),

— vuoteen 1971 saakka aiemmissa arkkitehtiopistoissa (Hoger Bouwkunstonderricht) annetut tutkintotodistukset (architect HBO),

— vuoteen 1970 saakka aiemmissa arkkitehtiopistoissa (Voortgezet Bouwkunstonderricht) annetut tutkintotodistukset (architect VBO),

— todistus Alankomaiden arkkitehtiliiton (Bond van Nederlandse Architecten -BNA) arkkitehtineuvoston toimeenpaneman tutkinnon suorittamisesta (architect),

— todistus "Stichting Instituut voor Architectuur" -säätiön (IVA) (arkkitehtuuri-instituutti) järjestämän vähintään nelivuotisen koulutuksen päätteeksi toimeenpaneman tutkinnon suorittamisesta (architect), jonka liitteenä on toimivaltaisen viranomaisen antama todistus muodollisen ammattipätevyyden osoittavan kokeen suorittamisesta 13 artiklan mukaisesti,

— toimivaltaisen viranomaisen todistus siitä, että ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää asianomainen on suorittanut Delftin tai Eindhovenin teknillisen opiston toimeenpaneman "Kandidaat in de bouwkunde" -tutkinnon ja että hän on vähintään viiden vuoden ajan välittömästi ennen mainittua päivää toiminut arkkitehtuurin alalla sillä tavoin ja niin merkittävästi, että toiminta Alankomaissa voimassa olevien vaatimusten mukaan on takeena tällaisen toiminnan edellyttämästä pätevyydestä (architect),

— toimivaltaisen viranomaisen vain ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää 40 vuotta täyttäneille henkilöille antama todistus siitä, että asianomainen on vähintään viiden vuoden ajan välittömästi ennen mainittua päivää toiminut arkkitehtuurin alalla sillä tavoin ja niin merkittävästi, että toiminta Alankomaissa voimassa olevien vaatimusten mukaan on takeena tällaisen toiminnan edellyttämästä pätevyydestä (architect);

Toiminnasta arkkitehtuurin alalla arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen annettujen Alankomaiden lakien ja asetusten voimaantulopäivän jälkeen edellä seitsemännessä ja kahdeksannessa luetelmakohdassa tarkoitettuja todistuksia ei enää tarvitse tunnustaa, elleivät mainitut säädökset anna näiden todistusten haltijalle oikeutta kyseisen toiminnan harjoittamiseen ja kyseisen ammattinimikkeen käyttämiseen;

i) *Yhdistyneessä kuningaskunnassa*

— sellaiset pätevyystodistukset tutkinnon suorittamisesta, jotka ovat myöntäneet:

— Royal Institute of British Architects,

— arkkitehtuuriosastot

— yliopistossa,

— polyteknisissä korkeakouluissa,

— opistoissa,

— akatemioissa,

— taideteollisuuskouluissa,

jotka tämän direktiivin antamisen ajankohtana ovat tai ovat olleet Yhdistyneen kuningaskunnan arkkitehtirekisterinneuvoston hyväksymiä rekisteriin merkitsemiseksi (Architect),

— todistus siitä, että sen haltijalla on vuoden 1931 arkkitehtirekisterilain 6 artiklan 1 kohdan a, b tai d alakohdan nojalla saavutettu oikeus käyttää arkkitehdin ammattinimikettä (Architect),

— todistus siitä, että sen haltijalla on vuoden 1938 arkkitehtirekisterilain 2 artiklan nojalla saavutettu oikeus käyttää arkkitehdin ammattinimikettä (Architect).

12 artikla

Jäsenvaltioiden on, tämän kuitenkaan rajoittamatta 10 artiklan soveltamista, tunnustettava seuraavat tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat siten, että ne jäsenvaltion alueella tuottavat samat oikeudet 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan aloittamiseen ja sen harjoittamiseen arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen kuin jäsenvaltion itsensä myöntämät pätevyystodistukset:

— sellaisten jäsenvaltioiden, joissa tämän direktiivin tiedoksi antamisen ajankohtana 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan aloittaminen ja sen harjoittaminen arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen on säänneltyä, jäsenvaltioiden kansalaisille antamat todistukset siitä, että haltija on ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa saanut oikeuden käyttää arkkitehdin ammattinimikettä ja on tosiasiallisesti harjoittanut tässä tarkoitettua toimintaa mainittuja säännöksiä noudattaen vähintään kolme peräkkäistä vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden kuluessa,

— sellaisten jäsenvaltioiden, joissa tämän direktiivin tiedoksi antamisen ja täytäntöönpanon välillä saatetaan voimaan säännöksiä 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan aloittamisesta ja sen harjoittamisesta arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen, jäsenvaltioiden kansalaisille antamat todistukset siitä, että haltija on tämän direktiivin täytäntöönpanon ajankohtana saanut oikeuden käyttää arkkitehdin ammattinimikettä ja on tosiasiallisesti harjoittanut tässä tarkoitettua toimintaa mainittuja säännöksiä noudattaen vähintään kolme peräkkäistä vuotta todistuksen antamista edeltäneiden viiden vuoden kuluessa.

13 artikla

Edellä 11 artiklan a alakohdan neljännessä luetelmakohdassa, c alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa ja h alakohdan kuudennessa luetelmakohdassa mainittuun muodollisen ammattipätevyyden osoittavaan kokeeseen täytyy sisältyä asianomaisen vähintään kuusivuotisen, 1 artiklassa tarkoitetun toimintansa aikana laatimien ja toteuttamien suunnitelmien arviointi.

14 artikla

Saksan liittotasavallan toimivaltaisten viranomaisten antamat todistukset, joilla todistetaan, että Saksan demokraattisen tasavallan toimivaltaisten viranomaisten toukokuun 8 päivän 1945 jälkeen myöntämät pätevyystodistukset ovat samanarvoisia 11 artiklassa lueteltujen muodollisten pätevyystodistusten kanssa, on tunnustettava mainitussa artiklassa säädetyin edellytyksin.

15 artikla

Luxemburgin suurherttuakunnalla on oikeus kilpailutilanteen vääristymisen välttämiseksi lykätä 10, 11 ja 12 artiklan soveltamista muiden kuin yliopistotasoisten tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustamisen suhteen neljän ja puolen vuoden pituisen siirtymäkauden ajaksi tämän direktiivin tiedoksi antamisesta lukien, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

IV LUKU

TUTKINTONIMIKKEEN KÄYTTÖ

16 artikla

1. Vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että II ja III luvun edellytykset täyttävillä jäsenvaltioiden kansalaisilla on oikeus käyttää lainmukaista tutkintonimikettä tai tarvittaessa sen lyhennettä, joka on käytössä siinä jäsenvaltiossa, josta ovat he peräisin tai josta he tulevat, tämän valtion kielellä, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan soveltamista. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että nimikkeen jäljessä on mainittava sen myöntäneen laitoksen tai tutkintolautakunnan nimi ja sijaintipaikka.

2. Jos siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, käytetty tutkintonimike saattaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa sekaantua nimikkeeseen, joka tässä valtiossa edellyttää asianomaiselta lisäkoulutusta, jota kyseinen henkilö ei ole suorittanut, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia häntä käyttämään siinä jäsenvaltiossa, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, hankittua tutkintonimikettä sopivassa muodossa, jonka vastaanottava jäsenvaltio määrää.

V LUKU

SÄÄNNÖKSET, JOILLA HELPOTETAAN SIJOITTAUTUMISOIKEUDEN JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUDEN TEHOKASTA KÄYTTÄMISTÄ

A. Sijoittautumisoikeutta koskevat erityissäännökset

17 artikla

1. Vastaanottavan jäsenvaltion, joka vaatii 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa ensi kertaa aloittavilta kansalaisiltaan todistetta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, on muiden jäsenvaltioiden kansalaisilta hyväksyttävä tästä riittäväksi todisteeksi sellaiset todistukset, jotka osoittavat, että vaatimukset hyvästä maineesta ja nuhteettomuudesta täyttyvät ja jotka on antanut sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

2. Jos jäsenvaltio, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei vaadi tässä tarkoitettua toimintaa ensi kertaa aloittavilta henkilöiltä todistetta hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia otteen rikosrekisteristä, tai jollei tällaista ole, vastaavan asiakirjan, jonka on antanut sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

3. Jos siinä jäsenvaltiossa, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, ei anneta 2 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja, sen sijasta voidaan antaa valaehtoinen ilmoitus — tai jollei valtiossa käytetä valaehtoista ilmoitusta, valan sijasta voidaan antaa juhlallinen vakuutus — jonka asianomainen antaa toimivaltaiselle oikeus- tai hallintoviranomaiselle tai tarvittaessa sen jäsenvaltion notaarille tai toimivaltaiselle ammatilliselle toimielimelle, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee; mainitun viranomaisen tai notaarin on todistettava valaehtoinen ilmoitus tai juhlallisen vakuutuksen muodossa annettu ilmoitus oikeaksi.

4. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ennen kuin kyseinen henkilö sijoittautui tähän valtioon, tai jos se tietää, että 3 kohdassa tarkoitettu ilmoitus sisälsi virheellistä tietoa, ja jos kyseinen seikka tai tieto todennäköisesti vaikuttaisi kyseisen toiminnan aloittamiseen sen alueella, se voi ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys, jos ne voisivat vaikuttaa kyseisen toiminnan aloittamiseen tässä jäsenvaltiossa. Kyseisen valtion viranomaisten on itsensä päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta sekä ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin he tämän johdosta ryhtyvät antamiensa todistusten tai asiakirjojen suhteen.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että annettuja tietoja käsitellään salassa pidettävinä.

18 artikla

1. Jos vastaanottavassa jäsenvaltiossa on laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevia vaatimuksia hyvästä maineesta tai nuhteettomuudesta, mukaan lukien säännökset kurinpitotoimista vakavan ammatillisen väärinkäytöksen tai rikostuomion varalta, jotka liittyvät 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen, sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on toimitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikki tarpeelliset tiedot ammatillisista tai hallinnollisista kurinpitotoimista, joihin asianomaisen suhteen on ryhdytty, tai rangaistuksista, joihin asianomainen on tuomittu ammattiaan harjoittaessaan siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin tai tulee.

2. Jos vastaanottavalla jäsenvaltiolla on yksityiskohtaisia tietoja vakavasta seikasta, joka on tapahtunut sen alueen ulkopuolella ennen kuin kyseinen henkilö sijoittautui tähän valtioon ja joka todennäköisesti vaikuttaisi tässä tarkoitetun toiminnan harjoittamiseen sen alueella, se voi ilmoittaa asiasta jäsenvaltiolle, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee.

Sen jäsenvaltion, josta ulkomaan kansalainen on peräisin tai josta hän tulee, on tarkistettava tietojen todenperäisyys, jos ne voisivat vaikuttaa kyseisen toiminnan harjoittamiseen tässä valtiossa. Kyseisen valtion viranomaisten on itsensä päätettävä tarvittavien tutkimusten laadusta ja laajuudesta sekä ilmoitettava vastaanottavalle jäsenvaltiolle kaikista toimenpiteistä, joihin he tämän johdosta ryhtyvät 1 kohdan mukaisesti annettujen tietojen suhteen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että annettuja tietoja käsitellään salassa pidettävinä.

19 artikla

Edellä 17 ja 18 artiklassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kolmea kuukautta vanhempia.

20 artikla

1. Edellä 17 ja 18 artiklan mukainen menettely, jossa käsitellään asianomaisen oikeutta ryhtyä harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa, on saatettava päätökseen mahdollisimman nopeasti ja viimeistään kolmen kuukauden kuluessa kaikkien asianomaista koskevien asiakirjojen esittämisestä; tämä ei koske viivytystä, joka johtuu tämän menettelyn päätyttyä tehdystä muutoksenhausta.

2. Edellä 17 artiklan 4 kohdassa ja 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyyntö tutkia asia uudelleen siirtää 1 kohdassa asetettua määräaikaa.

Jäsenvaltion, jonka puoleen asiassa käännytään, on annettava vastauksensa kolmen kuukauden kuluessa.

Vastauksen saatuaan tai määräajan päätyttyä vastaanottavan jäsenvaltion on jatkettava 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

21 artikla

Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa tai harjoittaa sitä, valan vannomista tai juhlallisen vakuutuksen antamista, ja kyseisen valan tai vakuutuksen kaava ei sovellu muiden jäsenvaltioiden kansalaisten käytettäväksi, kyseisen jäsenvaltion on huolehdittava, että asianomaiselle on tarjottavissa sopiva ja vastaava valan tai vakuutuksen kaava.

B. Erityissäännöksiä palvelujen tarjoamisesta

22 artikla

1. Jos jäsenvaltio vaatii omilta kansalaisiltaan, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan tai harjoittavat 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa, ammatillisen järjestön tai toimielimen antamaa toimilupaa, jäsenyyttä tai rekisteriin merkitsemistä, kyseisen jäsenvaltion on vapautettava palveluja tarjoavat muiden jäsenvaltioiden kansalaiset tästä vaatimuksesta.

Asianomaisen on tarjottava palveluja samoin oikeuksin ja velvollisuuksin kuin vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisten; häneen on erityisesti sovellettava tässä jäsenvaltiossa voimassa olevia ammatillisia tai hallinnollisia menettelytapasääntöjä.

Tätä tarkoitusta varten ja 2 kohdassa mainitun palvelujen tarjoamista koskevan ilmoituksen lisäksi jäsenvaltiot voivat vaatia joko automaattista väliaikaista rekisteröintiä tai muodollista jäsenyyttä ammatillisessa järjestössä tai toimielimessä tai vaihtoehtoisesti rekisteriin merkitsemistä luodakseen mahdollisuudet alueellaan voimassa olevien ammatillisten menettelytapasäännösten soveltamiselle edellyttäen, että tällainen rekisteröinti tai jäsenyys ei viivytä tai millään tavoin vaikeuta palvelujen tarjoamista eikä myöskään aiheuta palveluja tarjoavalle henkilölle lisäkustannuksia.

Jos vastaanottava jäsenvaltio ryhtyy 2 alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin tai saa tietoonsa seikkoja, jotka ovat näiden säännösten vastaisia, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä sille jäsenvaltiolle, johon kyseinen henkilö on sijoittautunut.

2. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia asianomaista antamaan toimivaltaisille viranomaisille ennakolta ilmoituksen palvelujen tarjoamisesta, jos siihen liittyy hankkeen toteuttaminen sen alueella.

3. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia 1 ja 2 kohdan mukaisesti asianomaiselta asiakirjat, jotka sisältävät seuraavat tiedot:

— ilmoituksen, jota tarkoitetaan 2 kohdassa;

— todistuksen siitä, että asianomainen harjoittaa laillisesti tässä tarkoitettua toimintaa siinä jäsenvaltiossa, johon hän on sijoittautunut;

— todistuksen siitä, että asianomaisella on jokin niistä tutkintotodistuksista, todistuksista tai muista muodollista kelpoisuutta osoittavista asiakirjoista, jotka tarvitaan kyseisten palvelujen tarjoamiseen, ja että nämä pätevyystodistukset vastaavat II luvun vaatimuksia tai ovat sellaisia kuin tämän direktiivin III luvussa on lueteltu; sekä

— tarvittaessa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu todistus.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut asiakirjat eivät niitä esitettäessä saa olla kahtatoista kuukautta vanhempia.

5. Jos jäsenvaltio kokonaan tai osittain kieltää väliaikaisesti tai pysyvästi kansalaiseltaan tai toisen jäsenvaltion kansalaiselta, joka on sijoittautunut sen alueelle, 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan harjoittamisen, sen on tarvittaessa huolehdittava siitä, että 3 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu todistus peruutetaan väliaikaisesti tai pysyvästi.

C. Säännökset, jotka koskevat sekä sijoittautumisoikeutta että palvelujen tarjoamisen vapautta

23 artikla

1. Jos arkkitehdin ammattinimikkeen käyttö 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan yhteydessä on vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännelty, muiden jäsenvaltioiden kansalaisille, jotka täyttävät II luvussa säädetyt edellytykset tai joiden 11 artiklassa tarkoitetut tutkintotodistukset, todistukset tai muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat on 10 artiklan mukaisesti tunnustettu, on annettava oikeus vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikkeen ja sen lyhenteen käyttöön heti, kun kyseisen valtion käytännön harjoittelukokemusta koskevat vaatimukset on täytetty.

2. Jos 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan aloittaminen tai sen harjoittaminen arkkitehdin ammattinimikettä käyttäen edellyttää jäsenvaltiossa II luvussa säädettyjen edellytysten täyttämisen tai 11 artiklassa tarkoitetun tutkintotodistuksen, todistuksen tai muun muodollista kelpoisuutta osoittavan asiakirjan esittämisen lisäksi tietynpituista käytännöllistä kokemusta, kyseisen jäsenvaltion on hyväksyttävä tästä riittäväksi todisteeksi sellainen sen jäsenvaltion, josta henkilö on peräisin tai josta hän tulee, antama todistus siitä, että soveltuva ja vastaavan pituinen käytännöllinen kokemus on hankittu tässä maassa. Edellä 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettu todistus on hyväksyttävä riittäväksi todisteeksi tätä kohtaa sovellettaessa.

24 artikla

1. Jos jäsenvaltio vaatii 1 artiklassa tarkoitetun toiminnan aloittamista tai harjoittamista aikovilta kansalaisiltaan todisteen siitä, että asianomainen ei ole aikaisemmin ollut konkurssissa, ja jos 17 ja 18 artiklan mukaisesti annetut tiedot eivät tällaista todistetta sisällä, valtion on hyväksyttävä valaehtoinen ilmoitus, tai jollei valtiossa käytetä valaehtoista ilmoitusta, valan sijasta annettava juhlallinen vakuutus, jonka asianomainen antaa toimivaltaiselle oikeus- tai hallintoviranomaiselle tai tarvittaessa sen jäsenvaltion notaarille tai toimivaltaiselle ammatilliselle toimielimelle, josta hän on peräisin tai josta hän tulee; mainitun viranomaisen tai notaarin on todistettava valaehtoinen ilmoitus tai juhlallisen vakuutuksen muodossa annettu ilmoitus oikeaksi.

Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii todistetta vakavaraisuudesta, sen jäsenvaltion on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden pankkien antamat todistukset sen omalla alueella annettuja todistuksia vastaaviksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat eivät saa niitä esitettäessä olla kolmea kuukautta vanhempia.

25 artikla

1. Jos vastaanottava jäsenvaltio vaatii 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa aloittavilta tai sitä harjoittavilta kansalaisiltaan todisteen siitä, että asianomaisella on vakuutus, joka kattaa hänen ammatillisesta vastuustaan johtuvat taloudelliset seuraukset, valtion on hyväksyttävä muiden jäsenvaltioiden vakuutusyhtiöiden antamat todistukset omalla alueella annettua todistuksia vastaaviksi. Todistuksista on käytävä ilmi, että vakuuttaja on vakuutusehtojen ja -turvan suhteen noudattanut vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevia lakeja ja asetuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat eivät saa niitä esitettäessä olla kolmea kuukautta vanhempia.

26 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta asianomaiset voivat saada tietoa vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännöstä ja tarvittaessa siellä noudatettavasta ammattietiikasta.

Tätä varten jäsenvaltiot voivat perustaa tiedotuskeskuksia, joista asianomaiset voivat saada tarvitsemansa tiedot. Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat vaatia, että kun on kyse sijoittautumisesta, asianomaiset henkilöt ottavat yhteyttä näihin keskuksiin.

2. Jäsenvaltiot voivat perustaa 1 kohdassa tarkoitettuja keskuksia niiden toimivaltaisten viranomaisten tai toimielimen yhteyteen, jotka ne nimeävät 31 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetetun määräajan kuluessa.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa huolehdittava, että asianomaiset sekä oman etunsa että asiakkaittensa edun vuoksi hankkivat heidän ammattinsa harjoittamisen vastaanottavassa jäsenvaltiossa edellyttämän kielitaidon.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

27 artikla

Jos on perusteltua aihetta epäilykseen, vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista todistamaan oikeaksi toisessa jäsenvaltiossa myönnetyt tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat, II ja III luvussa tarkoitetut asiakirjat.

28 artikla

Jäsenvaltioiden on 31 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn määräajan kuluessa nimettävä ne viranomaiset ja toimielimet, jotka ovat toimivaltaisia antamaan ja ottamaan vastaan tutkintotodistuksia, todistuksia ja muita muodollista kelpoisuutta osoittavia asiakirjoja sekä tässä direktiivissä tarkoitettuja asiakirjoja ja tietoja, sekä ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä.

29 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan myös niihin jäsenvaltioiden kansalaisiin, jotka asetuksen (ETY) N:o 1612/68 mukaisesti harjoittavat tai aikovat harjoittaa 1 artiklassa tarkoitettua toimintaa palkattuina työntekijöinä.

30 artikla

Viimeistään kolmen vuoden kuluttua 31 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa säädetyn määräajan päättymisestä komissio tarkastelee uudelleen saatujen kokemusten perusteella tätä direktiiviä ja tarvittaessa esittää neuvostolle muutosehdotuksensa neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan. Neuvoston on tutkittava tällaiset ehdotukset vuoden kuluessa.

31 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 24 kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioilla on kuitenkin kolme vuotta aikaa tiedoksi antamisesta ryhtyä noudattamaan 22 artiklan säännöksiä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

32 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 10 päivänä kesäkuuta 1985.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. FIORET